24 თებერვალი საბჭოების არჩევნების დღეა

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

СССР

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

№ 46 (19188) შაბათი, 23 თებერვალი, 1985 წელი. ფასი 3 კაპ.

მშრომელთა წინასაარჩევნო კრებები

განვითარებული სოციალიზმის სრულყოფის გზით, აღმშენებლობისა და მშვიდობის გზით

ს ა ბ ა ჭ ო თ ა კავშირის კომუნისტური პარტია საბჭოთა ხალხის ნაცვალი ავანგარდი, ყველა მისი გამარჯვების სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორია.

საბჭოთა ადამიანებმა კარგად იციან: კომუნისტურ პარტიას არა აქვს იმაზე უფრო დიდი საზრუნავი, ვიდრე ხალხის კეთილდღეობისათვის ზრუნვა. დასახელებული დებულებიდან კანდიდატებად ასეთანი საუკეთესო წარმომადგენლები, მშრომელებმა ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის — ჩვენი საბჭოთა ხალხის წარმომადგენლებს. ეს დამაჯერებლად მოწმობს, რომ მშრომელები მხარს უჭერენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიის პოლიტიკას, მოწმობს პარტიისა და ხალხის ურღვევ ერთიანობას.

ერთი წლის წინათ თქვენი რაიონის ამომრჩევლებთან შეხვედრაზე საფუძვლიანად ვიმსჯელეთ საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ძირეულ საკითხებზე სკკპ XXVI ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესრულების მიმდინარეობაზე. ლაპარაკი იყო ბოლო წლების წარმატებებსა და სიძნელეებზე, იმაზე, თუ რის გაკეთებას ვაპირებთ, რათა კიდევ უფრო გაძლიერდეს და დამშვენდეს ჩვენი სამშობლო. რათა უფრო უკეთესი, შინაარსიანი გახდეს ყოველი საბჭოთა ადამიანის ცხოვრება. და რათა იყოს მშვიდობა — მტკიცე, მყარი მშვიდობა.

სწორედ ამიტომ მინდა უწინარეს ყოვლისა მოგახსენოთ ის, რასაც მივაღწიეთ განვლილი წლის მანძილზე. ეს კი იყო ყველა ჩვენგანისათვის დიდი და დაძაბული შრომის წელი.

თქვენ კარგად იცით, რომ პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიურო აქტიურ საქმიანობას ეწეოდნენ უაღრესად ფართო ფრონტზე. დიდი ყურადღება ეთმობოდა ეკონომიკას, მართვის გაუმჯობესებასა და სახალხო მეურნეობის ეფექტიანობის გადიდებას, მასების შემოქმედებითი ინიციატივისა და პოლიტიკური აქტიურობის განვითარებას, იდეოლოგიური მუშაობის სრულყოფას. როგორც ცხობილია, განხორციელდა დისციპლინის, კანონიერებისა და წესრიგის განმტკიცების სერიოზული ღონისძიებანი. მაგრამ ეს ღონისძიებები, პირდაპირ გეტყვით, ჯერ კიდევ არ არის საკმარისი. აქ ჩვენ ვმოქმედებდით და ვიმოქმედებთ ზუსტად სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1982 წლის ნოემბრის, 1983 წლის ივნისისა და 1984 წლის თებერვლის პლენუმების გადაწყვეტილებათა შესაბამისად.

ამავე დროს უშუალოდ მოკიდეთ ხელი ჩვენი ცხოვრების ბევრი სხვა უმნიშვნელოვანესი საკითხის გადაწყვეტასაც. საბჭოების საქმიანობის გაუმჯობესება და სკოლის რეფორმა, კომკავშირისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის სრულყოფა და სახალხო კონტროლის გააქტიურება, მიწების მელიორაციისა და ლიტერატურისა და ხელოვნების საზოგადოებრივი როლის ამაღლება — აი მხოლოდ ნაწილი იმ პრობლემებისა, რომელთა გადაჭრასაც ვახმარდით ჩვენს ძალისხმევას.

პარტიის მუშაობა, როგორც ხედავთ, სულ უფრო მრავალმხრივი ხდება. და გასაგებია რატომ. ამას მოითხოვს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის სტრატეგიული კურსი — ჩვენში აშენებული სოციალიზმის ყოველმხრივი სრულყოფის კურსი.

ამას მოითხოვს ახლანდელი პოლიტიკური მომენტის თავისებურებაც. ჩვენ გავმალეთ მზადება პარტიის XXVII ყრილობისათვის, რომელმაც განსაკუთრებული როლი უნდა შეასრულოს ჩვენი პარტიის ისტორიაში, ქვეყნის ცხოვრებაში. სწორედ მან უნდა მიიღოს პარტიული პროგრამის ახალი რედაქცია.

ეს იქნება განვითარებული სოციალიზმის სრულყოფის პროგრამა. დიდი აღმშენებლობითი საქმიანობის პროგრამა, რომელიც საშუალებას მოგვცემს მთლიანად შევასახათ ხორცი ჩვენს სოციალისტურ იდეალებს. და მაშასადამე მოვაახლოოთ კიდეც კომუნიზმის მშენებლობასთან უშუალოდ დაკავშირებული ამოცანათა გადაწყვეტის შესაძლებლობა, კომუნიზმისა, რომელიც იყო და კვლავ არის ჩვენი დიადი მიზანი.

მივაღწიოთ შრომის ნაყოფიერებისა და ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის დონის მკვეთრ ამაღლებას სულიერი კულტურის ყოველმხრივ აყვავებასთან ერთად. მივაღწიოთ ჩვენი წყობილებისათვის დამახასიათებელი სოციალური სამართლიანობისა და მისი იმ ძირეული პრინციპის სრულ და ყველგან დამკვიდრებას, რომელიც გულისხმობს: „თითოეულისაგან უნარის მიხედვით, თითოეულს შრომის მიხედვით“. აი, რა ისტორიული მნიშვნელობის ამოცანები უნდა აისახოს, ჩვენი აზრით, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პროგრამის ახალ რედაქციაში, რომელზე მუშაობაც ახლა დამამთავრებელ სტადიაში შედის.

შეიძლება ვინმემ თქვას: ხომ არ გაგვიტაცა პერსპექტიულ ამოცანათა შემუშავებამ, მაშინ, როცა ჯერ კიდევ ყველა მიმდინარე პრობლემა როდი გვაქვს გადაჭრილი განვითარებული სოციალიზმის მოთხოვნათა დონეზე?

ამ კითხვას მე ასე ვუპასუხებდი: უახლესი, გადაუდებელი პრობლემების წარმატებით გადაჭრა მხოლოდ მაშინ შეიძლება, როცა გვაქვს ზუსტი სამომავლო პერსპექტივა, ნათლად გვესმის მომავალი მუშაობის მასშტაბი. და რწმენას, რომ ჩვენ ამ სამუშაოს თავს გავართმევთ, საფუძვლად უდევს მეცნიერული, რეალისტური პროგნოზები. ამ რწმენას საფუძვლად უდევს ბოლო დროის სავსებით რეალური მიღწევები, ის შედეგები, რომლებიც ჩვენს განვითარებაში გარკვეული ნეგატიური ტენდენციების დაძლევით მოვიპოვეთ.

მივმართოთ გასული წლის ეკონომიკურ შედეგებს. ისინი ცხადყოფენ მრეწველობის შემდგომ მტკიცე აღმავლობას. იმას, რომ მნიშვნელოვნად იზრდება საწარმოო სიმძლავრეები სახალხო მეურნეობის წამყვან დარგებში, მატულობს ჩვენი საზოგადოებრივი დოვლათი.

არ მოვიყვან ციფრებს. ისინი გამოქვეყნებულია პრესაში. მინდა ყურადღება მივაპყრო მხოლოდ ერთ მაჩვენებელს.

მხედველობაში მაქვს შრომის ნაყოფიერება. მისი გადიდების გზით მივიღეთ ეროვნული შემოსავლის თითქმის მთელი მატება. აქედან უნდა გამოვიტანოთ მნიშვნელოვანი დასკვნა: საბჭოთა ეკონომიკა სულ უფრო, მტკიცედ დგება ინტენსიური განვითარების რელსებზე. ეს კი ჩვენი უპირველესი საზრუნავია დღესაც და ხვალაც. შრომის ნაყოფიერების ახლანდელი დონე ხომ ჩვენ, ამხანაგებო, ვერანაირად ვერ დაგვაკმაყოფილებს.

ვაწარმოოთ მეტი ნაკლები დანახარჯებით — ასეთია ეკონომიკის ინტენსიური ზრდის, თითქოსდა, მარტივი ფორმულა. მაგრამ ჩვენ ყველამ ვიცით, რომ არც ისე ადვილია მისი განხორციელება. აქ უმალვე წამოიჭრება უამრავი პრობლემა — ორგანიზაციულიც, ტექნიკურიც, მორალურ-ფსიქოლოგიურიც. ახლა ჩვენ მათ უფრო გულდაჯერებით ვწყვეტთ.

შრომელებში გაიზარდა სამუშაოსათვის პასუხისმგებლობის გრძნობა. შარშან, მაგალითად, საწარმოებმა ორმხრივი მიწოდების ვალდებულებანი შეასრულეს უფრო სრული მოცულობით, ვიდრე ხუთწლედის წინა წლების განმავლობაში. ათიათასობით შრომითმა კოლექტივმა ენერგიულად მოჰკიდა ხელი ნედლეულისა და სათბობის ეკონომიას. ეს ახლა ერთ-ერთი ყველაზე საჭირბოროტო პრობლემაა.

ყოველივე ეს ხელშესახები დადასტურებაა იმისა, რომ ჩვენი ეკონომიკა მიიწევს თავისი განვითარების თვისებრივად ახალი მიჯნისაკენ.

არის ამ პროცესში მიღწევები, რომლებიც განსაკუთრებით გვაკარებს. მათ შორის სიამოვნებით აღვნიშნავ თქვენი რაიონის მშრომელების წარმატებას. ჩემ წინაშეა ხუთწლედის ოთხი წლის მონაცემები. შრომის ნაყოფიერება მრეწველობაში თქვენთან ერთ-ნახევარჯერ და მეტად იზრდებოდა, ვიდრე გეგმით იყო დასახული. აი გასული წლის მონაცემებიც. თქვენ, ისე როგორც ქვეყნის სხვა კოლექტივებმა, ვალდებულება იკისრეთ შრომის ნაყოფიერება გეგმის გადაჭარბებით ერთი პროცენტით მაინც გაგედიდებინათ. გაადიდეთ კი ორი პროცენტით და მეტად. შესანიშნავი შედეგია. კარგად გარჯილხართ, ამხანაგებო!

საერთოდ მოსკოვის მშრომელები ენერგიულად მუშაობენ მეთერთმეტე ხუთწლედში. მათ პირობა დაიდეს, რომ ვადამდე შეასრულებენ მას. ჩვენ კი ყველამ ვიცით, რომ მოსკოველები სიტყვის პატრნნნი არიან. შემთხვევითი არ არის, რომ 1984 წლის სოციალისტური შეჯიბრების შედეგების მიხედვით მოსკოვი და მისი კუნძულები რაიონი დაჯილდოვდნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს, საკავშირო პროფსაბჭოს და სრულიად საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშებით.

ცხობილია, ამხანაგებო, რომ ეკონომიკის სფეროში მთელი ჩვენი მეცადინეობის საბოლოო მიზანია ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესება. და აქ ჩვენ წლითიწლობით განუხრელად მივიწევთ წინ.

ავიღოთ ისეთი, პირდაპირ ვთქვათ, მწვავე საკითხი, როგორიც არის გამძლე, მაღალხარისხოვან საქონელზე მოსახლეობის მზარდი მოთხოვნის დაკმაყოფილება. მიმდინარე ხუთწლედის ოთხივე წლის მანძილზე თანმიმდევრულად ვიცავდით სახალხო მოხმარების საქონლის მწარმოებელი დარგების უპირატესი განვითარების პრინციპულ დებულებას.

ჩვენ წინათაც დაგვისახავს ასეთი ამოცანა. მაგრამ მისი შესრულება ყოველთვის როდი ხერხდებოდა. ახლა რეალური, პრაქტიკული ძვრა მოხდა.

კარგია, რომ ამ საკითხის გადაწყვეტაში უფრო აქტიურად ებმებიან მძიმე მრეწველობის დარგები. შარშან სამომხმარებლო საქონლის გამოშვებაში მათი წილი დაანლოვებით 30 პროცენტამდე გაიზარდა. ამის სოციალური და, თუ გნებავთ, პოლიტიკური აზრიც თითოეულისათვის გასაგებია. ჩვენი მძლავრი ინდუსტრია კიდევ უფრო მეტს მუშაობს უშუალოდ ადამიანთა საკეთილდღეოდ.

ამასთან ერთად ყველამ ვიცით, რომ ჩვენი სამომხმარებლო საქონლის ხარისხის გაუმჯობესება კვლავინდებურად ფრიად აქტუალურ საქმედ რჩება.

სასიხარულოა აღინიშნოს საბინაო პრობლემის გადაჭრაში მიღწეული წარმატებები. მარტო 1984 წელს 2 მილიონი ახალი კეთილმოწყობილი ბინა აშენდა. 40 მილიონმა კაცმა გაიუჯობესა საბინაო პირობები ხუთწლედის ოთხი წლის მანძილზე და ყველა საფუძველი გვაქვს მივიჩნევდეთ, რომ ხუთწლედების ისტორიაში უდიდესი ბინათმშენებლობის პროგრამა არა მარტო მთლიანად, არამედ გადაჭარბებითაც შესრულდება.

წლების განმავლობაში ჩვენ თანამიმდევრულად ვახორციელებთ დადათა შრომისა და ყოფა-ცხოვრების პირობების გასაუჯობესებელ ღონისძიებებს, ვუდიდებთ შეღავათებს მრავალშვილიან ოჯახებს. ჩვენს უპირველეს საზრუნავთა შორის არის საბავშვო ბაგა-ბაღების დაჩქარებული მშენებლობა, საბავშვო საკონლის წარმოების გადიდება და ხარისხის გაუმჯობესება.

შეუნელებელ ყურადღებას ვუთმობთ საბჭოთა ადამიანების ჯანმრთელობის განმტკიცებას. პარტიას ეს ამოცანა ფართოდ ესმის. აქ არის შრომის პირობების გაჯანსაღებაც, და გარემოს დაცვაც, ნამდვილად მასობრივი ფიზკულტურული მოძრაობის გაშლაც, და, რაღა თქმა უნდა, უწინარეს ყოვლისა, მოსახლეობის სამედიცინო მომსახურების სრულყოფა.

თქვენ იცით, ამხანაგებო, რომ პარტია, ჩვენი სახელმწიფო ზრდიან მომთხოვნელობას ჯანმრთელობის დაცვის ორგანოების მუშაობისადმი, თანამიმდევრულად ებრძვიან ამ საქმეში არსებულ სერიოზულ ნაკლოვანებებს. ამასთან ერთად ჩვენ კარგად ვხედავთ იმის საჭიროებასაც, რომ გაუმჯობესდეს მედიცინის მუშაკთა შრომისა და ცხოვრების პირობები. კერძოდ, განიხილება საკითხი, რომ გაისად დაიწყოს ჯანმრთელობის დაცვის მუშაკებისათვის ხელფასის მომატების ღონისძიებათა განხორციელება. ეს, რა თქმა უნდა, იქნება დიდი ნაბიჯი პარტიის სოციალურ პოლიტიკაში, საქმე ხომ ხუთ მილიონზე მეტი კაცის კეთილდღეობას ეხება.

ერთი სიტყვითი, ხალხისათვის ბევრი კარგი რამ კეთდება. მაგრამ, პირდაპირ უნდა ვთქვათ, გაცილებით მეტია გასაკეთებელი. რა უშლის ამას ხელს?

პასუხი, მე მგონი, ნათელია. ცხოვრების დონე და ხარისხი ჩვენს საზოგადოებაში წლითიწლობით ზუსტად იმდენად მაღლდება, რამდენადაც უკეთ ვმუშაობთ. არც ნაკლებად და არც მეტად. მაშასადამე, უფრო სწრაფად რომ გავაუმჯობესოთ ხალხის კეთილდღეობა, საჭიროა უფრო სწრაფად და საფუძვლიანად ვაუმჯობესებდეთ ჩვენს მუშაობას ყველა უბანზე.

სწორედ ამისათვის იღვწიან პარტია, მისი ცენტრალური კომიტეტი. ისინი დაუცხრომლად წარმართავენ საქმეს ისე, რომ უკვე 80-იანი წლების დამლევამდე უზრუნველყონ ნამდვილი გარდატეხა მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებაში, საბჭოთა ეკონომიკის ეფექტიანობის ამაღლებაში.

ამასთან დაკავშირებით აი რას მინდა გავუსვა ხაზი. ჩვენს სამეურნეო მუშაობაში რომ თვისებრივი ცვლილებებია საჭირო, შეიძლება ითქვას, ეს ყველას ფართოდ აქვს შეგნებული. ახლა უფრო მტკიცედ უნდა ვახორციელებდეთ ამ ცვლილებებს საქმით. უფრო გაბედულად, გაუქიანურებლად უნდა ვითვისებდეთ ყოველივე სასარგებლოს, საგულისხმოს, რაც უკვე მოგვცა ეკონომიკურმა ექსპერიმენტებმა, მეურნეობრიობის მოწინავე ფორმებმა და მეთოდებმა. მით უმეტეს, რომ მიმდინარეობს ხუთწლედის დამამთავრებელი წელი. და მისი დავალებების ღირსეულად შესრულებისათვის საჭირო იქნება — კიდევ ერთხელ ვიმეორებ ამას — დიდი, შეუპოვარი, ინიციატივიანი შრომა.

დაგიგვიანა და მართვას, სამეურნეო მექანიზმს, შრომის ანაზღაურების სისტემას — ყოველივე ამას ახლა უნდა სრულვყოფდეთ, რომ იტყვიან, საქმის გადაუდებლად. სპეციალურად ამ სამუშაოსათვის გამოყოფილი დრო ჩვენს კალენდარში არ არის.

წინასაარჩევნო კამპანიის დროს ბევრი საინტერესო აზრი; საქმიანი განაწესი გამოითქვა იმის თაობაზე, თუ როგორ გავაუმჯობესოთ ჩვენი ხელისუფლებისა და სამეურნეო მართვის ორგანოების მუშაობა. საბჭოების ამოცანაა გულდასმით, მაქსიმალური ყურადღებით შეისწავლონ, განაზოგადონ ისინი. და რაც მთავარია — ხორცი შეასხან მათ.

ამხანაგებო, ცოტა დრო გვაშორებს დიდ სამამულო ომში გამარჯვების 40 წლისთავს.

(დასასრული 80-ე გვ.)

ამხანაგ კ. უ. ჩერნენკოს სიტყვა

ძვირფასო ამხანაგებო!

გულითად მადლობას მოვახსენებ მოსკოვის კუიბიშევის რაიონის მშრომელებს, რომლებმაც კვლავ დამასახელეს რუსეთის სფსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად. ყოველ ღონეს ვიხმარ, რათა გავამართლო ეს უდიდესი ნდობა, ეს დიდი პატივი.

საბჭოთა ხელისუფლების ორგანოების არჩევნები ხალხის პოლიტიკური ნების პირდაპირი, თვალსაჩინო გამოხატულებაა. და ჩვენ, კომუნისტები, რა თქმა უნდა, ვამაყობთ იმით, რომ საბჭოთა ადამიანები თავიანთ კანდიდატებს შორის ასახელებენ უწინარეს ყოვლისა ლენინური პარტიის — ჩვენი საზოგადოების წამყვანი ძალის წარმომადგენლებს. ეს დამაჯერებლად მოწმობს, რომ მშრომელები მხარს უჭერენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პოლიტიკას, მოწმობს პარტიისა და ხალხის ურღვევ ერთიანობას.

ერთი წლის წინათ თქვენი რაიონის ამომრჩევლებთან შეხვედრაზე საფუძვლიანად ვიმსჯელეთ საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ძირეულ საკითხებზე სკკპ XXVI ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესრულების მიმდინარეობაზე. ლაპარაკი იყო ბოლო წლების წარმატებებსა და სიძნელეებზე, იმაზე, თუ რის გაკეთებას ვაპირებთ, რათა კიდევ უფრო გაძლიერდეს და დამშვენდეს ჩვენი სამშობლო. რათა უფრო უკეთესი, შინაარსიანი გახდეს ყოველი საბჭოთა ადამიანის ცხოვრება. და რათა იყოს მშვიდობა — მტკიცე, მყარი მშვიდობა.

სწორედ ამიტომ მინდა უწინარეს ყოვლისა მოგახსენოთ ის, რასაც მივაღწიეთ განვლილი წლის მანძილზე. ეს კი იყო ყველა ჩვენგანისათვის დიდი და დაძაბული შრომის წელი.

თქვენ კარგად იცით, რომ პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიურო აქტიურ საქმიანობას ეწეოდნენ უაღრესად ფართო ფრონტზე. დიდი ყურადღება ეთმობოდა ეკონომიკას, მართვის გაუმჯობესებასა და სახალხო მეურნეობის ეფექტიანობის გადიდებას, მასების შემოქმედებითი ინიციატივისა და პოლიტიკური აქტიურობის განვითარებას, იდეოლოგიური მუშაობის სრულყოფას. როგორც ცხობილია, განხორციელდა დისციპლინის, კანონიერებისა და წესრიგის განმტკიცების სერიოზული ღონისძიებანი. მაგრამ ეს ღონისძიებები, პირდაპირ გეტყვით, ჯერ კიდევ არ არის საკმარისი. აქ ჩვენ ვმოქმედებდით და ვიმოქმედებთ ზუსტად სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1982 წლის ნოემბრის, 1983 წლის ივნისისა და 1984 წლის თებერვლის პლენუმების გადაწყვეტილებათა შესაბამისად.

ამავე დროს უშუალოდ მოკიდეთ ხელი ჩვენი ცხოვრების ბევრი სხვა უმნიშვნელოვანესი საკითხის გადაწყვეტასაც. საბჭოების საქმიანობის გაუმჯობესება და სკოლის რეფორმა, კომკავშირისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის სრულყოფა და სახალხო კონტროლის გააქტიურება, მიწების მელიორაციისა და ლიტერატურისა და ხელოვნების საზოგადოებრივი როლის ამაღლება — აი მხოლოდ ნაწილი იმ პრობლემებისა, რომელთა გადაჭრასაც ვახმარდით ჩვენს ძალისხმევას.

პარტიის მუშაობა, როგორც ხედავთ, სულ უფრო მრავალმხრივი ხდება. და გასაგებია რატომ. ამას მოითხოვს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის სტრატეგიული კურსი — ჩვენში აშენებული სოციალიზმის ყოველმხრივი სრულყოფის კურსი.

ამას მოითხოვს ახლანდელი პოლიტიკური მომენტის თავისებურებაც. ჩვენ გავმალეთ მზადება პარტიის XXVII ყრილობისათვის, რომელმაც განსაკუთრებული როლი უნდა შეასრულოს ჩვენი პარტიის ისტორიაში, ქვეყნის ცხოვრებაში. სწორედ მან უნდა მიიღოს პარტიული პროგრამის ახალი რედაქცია.

ეს იქნება განვითარებული სოციალიზმის სრულყოფის პროგრამა. დიდი აღმშენებლობითი საქმიანობის პროგრამა, რომელიც საშუალებას მოგვცემს მთლიანად შევასახათ ხორცი ჩვენს სოციალისტურ იდეალებს. და მაშასადამე მოვაახლოოთ კიდეც კომუნიზმის მშენებლობასთან უშუალოდ დაკავშირებულ ამოცანათა გადაწყვეტის შესაძლებლობა, კომუნიზმისა, რომელიც იყო და კვლავ არის ჩვენი დიადი მიზანი.

მივაღწიოთ შრომის ნაყოფიერებისა და ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის დონის მკვეთრ ამაღლებას სულიერი კულტურის ყოველმხრივ აყვავებასთან ერთად. მივაღწიოთ ჩვენი წყობილებისათვის დამახასიათებელი სოციალური სამართლიანობისა და მისი იმ ძირეული პრინციპის სრულ და ყველგან დამკვიდრებას, რომელიც გულისხმობს: „თითოეულისაგან უნარის მიხედვით, თითოეულს შრომის მიხედვით“. აი, რა ისტორიული მნიშვნელობის ამოცანები უნდა აისახოს, ჩვენი აზრით, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პროგრამის ახალ რედაქციაში, რომელზე მუშაობაც ახლა დამამთავრებელ სტადიაში შედის.

შეიძლება ვინმემ თქვას: ხომ არ გაგვიტაცა პერსპექტიულ ამოცანათა შემუშავებამ, მაშინ, როცა ჯერ კიდევ ყველა მიმდინარე პრობლემა როდი გვაქვს გადაჭრილი განვითარებული სოციალიზმის მოთხოვნათა დონეზე?

ამ კითხვას მე ასე ვუპასუხებდი: უახლესი, გადაუდებელი პრობლემების წარმატებით გადაჭრა მხოლოდ მაშინ შეიძლება, როცა გვაქვს ზუსტი სამომავლო პერსპექტივა, ნათლად გვესმის მომავალი მუშაობის მასშტაბი. და რწმენას, რომ ჩვენ ამ სამუშაოს თავს გავართმევთ, საფუძვლად უდევს მეცნიერული, რეალისტური პროგნოზები. ამ რწმენას საფუძვლად უდევს ბოლო დროის სავსებით რეალური მიღწევები, ის შედეგები, რომლებიც ჩვენს განვითარებაში გარკვეული ნეგატიური ტენდენციების დაძლევით მოვიპოვეთ.

მივმართოთ გასული წლის ეკონომიკურ შედეგებს. ისინი ცხადყოფენ მრეწველობის შემდგომ მტკიცე აღმავლობას. იმას, რომ მნიშვნელოვნად იზრდება საწარმოო სიმძლავრეები სახალხო მეურნეობის წამყვან დარგებში, მატულობს ჩვენი საზოგადოებრივი დოვლათი.

არ მოვიყვან ციფრებს. ისინი გამოქვეყნებულია პრესაში. მინდა ყურადღება მივაპყრო მხოლოდ ერთ მაჩვენებელს.

მხედველობაში მაქვს შრომის ნაყოფიერება. მისი გადიდების გზით მივიღეთ ეროვნული შემოსავლის თითქმის მთელი მატება. აქედან უნდა გამოვიტანოთ მნიშვნელოვანი დასკვნა: საბჭოთა ეკონომიკა სულ უფრო, მტკიცედ დგება ინტენსიური განვითარების რელსებზე. ეს კი ჩვენი უპირველესი საზრუნავია დღესაც და ხვალაც. შრომის ნაყოფიერების ახლანდელი დონე ხომ ჩვენ, ამხანაგებო, ვერანაირად ვერ დაგვაკმაყოფილებს.

ვაწარმოოთ მეტი ნაკლები დანახარჯებით — ასეთია ეკონომიკის ინტენსიური ზრდის, თითქოსდა, მარტივი ფორმულა. მაგრამ ჩვენ ყველამ ვიცით, რომ არც ისე ადვილია მისი განხორციელება. აქ უმალვე წამოიჭრება უამრავი პრობლემა — ორგანიზაციულიც, ტექნიკურიც, მორალურ-ფსიქოლოგიურიც. ახლა ჩვენ მათ უფრო გულდაჯერებით ვწყვეტთ.

შრომელებში გაიზარდა სამუშაოსათვის პასუხისმგებლობის გრძნობა. შარშან, მაგალითად, საწარმოებმა ორმხრივი მიწოდების ვალდებულებანი შეასრულეს უფრო სრული მოცულობით, ვიდრე ხუთწლედის წინა წლების განმავლობაში. ათიათასობით შრომითმა კოლექტივმა ენერგიულად მოჰკიდა ხელი ნედლეულისა და სათბობის ეკონომიას. ეს ახლა ერთ-ერთი ყველაზე საჭირბოროტო პრობლემაა.

ყოველივე ეს ხელშესახები დადასტურებაა იმისა, რომ ჩვენი ეკონომიკა მიიწევს თავისი განვითარების თვისებრივად ახალი მიჯნისაკენ.

არის ამ პროცესში მიღწევები, რომლებიც განსაკუთრებით გვაკარებს. მათ შორის სიამოვნებით აღვნიშნავ თქვენი რაიონის მშრომელების წარმატებას. ჩემ წინაშეა ხუთწლედის ოთხი წლის მონაცემები. შრომის ნაყოფიერება მრეწველობაში თქვენთან ერთ-ნახევარჯერ და მეტად იზრდებოდა, ვიდრე გეგმით იყო დასახული. აი გასული წლის მონაცემებიც. თქვენ, ისე როგორც ქვეყნის სხვა კოლექტივებმა, ვალდებულება იკისრეთ შრომის ნაყოფიერება გეგმის გადაჭარბებით ერთი პროცენტით მაინც გაგედიდებინათ. გაადიდეთ კი ორი პროცენტით და მეტად. შესანიშნავი შედეგია. კარგად გარჯილხართ, ამხანაგებო!

საერთოდ მოსკოვის მშრომელები ენერგიულად მუშაობენ მეთერთმეტე ხუთწლედში. მათ პირობა დაიდეს, რომ ვადამდე შეასრულებენ მას. ჩვენ კი ყველამ ვიცით, რომ მოსკოველები სიტყვის პატრნნნი არიან. შემთხვევითი არ არის, რომ 1984 წლის სოციალისტური შეჯიბრების შედეგების მიხედვით მოსკოვი და მისი კუნძულების რაიონი დაჯილდოვდნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს, საკავშირო პროფსაბჭოს და სრულიად საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშებით.

ცხობილია, ამხანაგებო, რომ ეკონომიკის სფეროში მთელი ჩვენი მეცადინეობის საბოლოო მიზანია ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესება. და აქ ჩვენ წლითიწლობით განუხრელად მივიწევთ წინ.

ავიღოთ ისეთი, პირდაპირ ვთქვათ, მწვავე საკითხი, როგორიც არის გამძლე, მაღალხარისხოვან საქონელზე მოსახლეობის მზარდი მოთხოვნის დაკმაყოფილება. მიმდინარე ხუთწლედის ოთხივე წლის მანძილზე თანმიმდევრულად ვიცავდით სახალხო მოხმარების საქონლის მწარმოებელი დარგების უპირატესი განვითარების პრინციპულ დებულებას.

ჩვენ წინათაც დაგვისახავს ასეთი ამოცანა. მაგრამ მისი შესრულება ყოველთვის როდი ხერხდებოდა. ახლა რეალური, პრაქტიკული ძვრა მოხდა.

კარგია, რომ ამ საკითხის გადაწყვეტაში უფრო აქტიურად ებმებიან მძიმე მრეწველობის დარგები. შარშან სამომხმარებლო საქონლის გამოშვებაში მათი წილი დაანლოვებით 30 პროცენტამდე გაიზარდა. ამის სოციალური და, თუ გნებავთ, პოლიტიკური აზრიც თითოეულისათვის გასაგებია. ჩვენი მძლავრი ინდუსტრია კიდევ უფრო მეტს მუშაობს უშუალოდ ადამიანთა საკეთილდღეოდ.

ამასთან ერთად ყველამ ვიცით, რომ ჩვენი სამომხმარებლო საქონლის ხარისხის გაუმჯობესება კვლავინდებურად ფრიად აქტუალურ საქმედ რჩება.

სასიხარულოა აღინიშნოს საბინაო პრობლემის გადაჭრაში მიღწეული წარმატებები. მარტო 1984 წელს 2 მილიონი ახალი კეთილმოწყობილი ბინა აშენდა. 40 მილიონმა კაცმა გაიუჯობესა საბინაო პირობები ხუთწლედის ოთხი წლის მანძილზე და ყველა საფუძველი გვაქვს მივიჩნევდეთ, რომ ხუთწლედების ისტორიაში უდიდესი ბინათმშენებლობის პროგრამა არა მარტო მთლიანად, არამედ გადაჭარბებითაც შესრულდება.

წლების განმავლობაში ჩვენ თანამიმდევრულად ვახორციელებთ დადათა შრომისა და ყოფა-ცხოვრების პირობების გასაუჯობესებელ ღონისძიებებს, ვუდიდებთ შეღავათებს მრავალშვილიან ოჯახებს. ჩვენს უპირველეს საზრუნავთა შორის არის საბავშვო ბაგა-ბაღების დაჩქარებული მშენებლობა, საბავშვო საკონლის წარმოების გადიდება და ხარისხის გაუმჯობესება.

შეუნელებელ ყურადღებას ვუთმობთ საბჭოთა ადამიანების ჯანმრთელობის განმტკიცებას. პარტიას ეს ამოცანა ფართოდ ესმის. აქ არის შრომის პირობების გაჯანსაღებაც, და გარემოს დაცვაც, ნამდვილად მასობრივი ფიზკულტურული მოძრაობის გაშლაც, და, რაღა თქმა უნდა, უწინარეს ყოვლისა, მოსახლეობის სამედიცინო მომსახურების სრულყოფა.

თქვენ იცით, ამხანაგებო, რომ პარტია, ჩვენი სახელმწიფო ზრდიან მომთხოვნელობას ჯანმრთელობის დაცვის ორგანოების მუშაობისადმი, თანამიმდევრულად ებრძვიან ამ საქმეში არსებულ სერიოზულ ნაკლოვანებებს. ამასთან ერთად ჩვენ კარგად ვხედავთ იმის საჭიროებასაც, რომ გაუმჯობესდეს მედიცინის მუშაკთა შრომისა და ცხოვრების პირობები. კერძოდ, განიხილება საკითხი, რომ გაისად დაიწყოს ჯანმრთელობის დაცვის მუშაკებისათვის ხელფასის მომატების ღონისძიებათა განხორციელება. ეს, რა თქმა უნდა, იქნება დიდი ნაბიჯი პარტიის სოციალურ პოლიტიკაში, საქმე ხომ ხუთ მილიონზე მეტი კაცის კეთილდღეობას ეხება.

ერთი სიტყვითი, ხალხისათვის ბევრი კარგი რამ კეთდება. მაგრამ, პირდაპირ უნდა ვთქვათ, გაცილებით მეტია გასაკეთებელი. რა უშლის ამას ხელს?

პასუხი, მე მგონი, ნათელია. ცხოვრების დონე და ხარისხი ჩვენს საზოგადოებაში წლითიწლობით ზუსტად იმდენად მაღლდება, რამდენადაც უკეთ ვმუშაობთ. არც ნაკლებად და არც მეტად. მაშასადამე, უფრო სწრაფად რომ გავაუმჯობესოთ ხალხის კეთილდღეობა, საჭიროა უფრო სწრაფად და საფუძვლიანად ვაუმჯობესებდეთ ჩვენს მუშაობას ყველა უბანზე.

სწორედ ამისათვის იღვწიან პარტია, მისი ცენტრალური კომიტეტი. ისინი დაუცხრომლად წარმართავენ საქმეს ისე, რომ უკვე 80-იანი წლების დამლევამდე უზრუნველყონ ნამდვილი გარდატეხა მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებაში, საბჭოთა ეკონომიკის ეფექტიანობის ამაღლებაში.

ამასთან დაკავშირებით აი რას მინდა გავუსვა ხაზი. ჩვენს სამეურნეო მუშაობაში რომ თვისებრივი ცვლილებებია საჭირო, შეიძლება ითქვას, ეს ყველას ფართოდ აქვს შეგნებული. ახლა უფრო მტკიცედ უნდა ვახორციელებდეთ ამ ცვლილებებს საქმით. უფრო გაბედულად, გაუქიანურებლად უნდა ვითვისებდეთ ყოველივე სასარგებლოს, საგულისხმოს, რაც უკვე მოგვცა ეკონომიკურმა ექსპერიმენტებმა, მეურნეობრიობის მოწინავე ფორმებმა და მეთოდებმა. მით უმეტეს, რომ მიმდინარეობს ხუთწლედის დამამთავრებელი წელი. და მისი დავალებების ღირსეულად შესრულებისათვის საჭირო იქნება — კიდევ ერთხელ ვიმეორებ ამას — დიდი, შეუპოვარი, ინიციატივიანი შრომა.

დაგიგვიანა და მართვას, სამეურნეო მექანიზმს, შრომის ანაზღაურების სისტემას — ყოველივე ამას ახლა უნდა სრულვყოფდეთ, რომ იტყვიან, საქმის გადა

ამხანაგ კ. უ. ჩერნენკოს სიტყვა

(დასასრული)

გმირმა საბჭოთა ხალხმა ლენინური პარტიის ხელმძღვანელობით ჰიტლერულ ურდოებთან უსასტიკეს შერკინებაში დაიცვა თავისი სოციალისტური მამული, თავისუფლება მოუტანა ევროპას, მსოფლიო ცივილიზაცია იხსნა ფაშისტური ბარბაროსობისაგან. ეს გმირობა მარად უჭკნობი იქნება!

ჩვენ წმიდად ვინახავთ იმათ ხსოვნას, ვინც ჩვენი სამშობლოს თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის დაიღუპა. ჩვენს უზენაეს მოვალეობად მიგვაჩნდა და მიგვაჩნია მუდამ ვზრუნავდეთ დიდი სამამულო ომის ვეტერანებისათვის, მათი ჯანმრთელობისათვის, ყოფა-ცხოვრების პირობებისათვის.

გამარჯვების 40 წლისთავთან დაკავშირებით დროულად მიმაჩნია ხაზი გავუსვა მშრომელებისა და, უწინარეს ყოვლისა, ახალგაზრდობის პატრიოტული აღზრდისათვის მიზანმიმართული, მარჯვე მუშაობის მთელ მნიშვნელობას. ვუნერგავდეთ ადამიანებს სამშობლოს სიყვარულის გრძნობას, ურყევ მზადყოფნას დაიცვან სოციალისტური მონაპოვრები — ეს არის მთელი ჩვენი იდეოლოგიური მუშაობის წარუვალი ამოცანა.

ვსარგებლობ შემთხვევით და მინდა ჩვენს მეომრებს, თქვენ ყველას, ამხანაგებო, მოგილოცოთ კარს მომდგარი დღესასწაული — საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის დღე. საბჭოთა ადამიანებს შეუძლიათ დარწმუნებული იყვნენ: პარტია, სახელმწიფო ყოველ ღონეს ხმარობდნენ და კვლავაც იხმარენ, რათა ჩვენს შეიარაღებულ ძალებს შეეძლოთ სამეფოდ დაიცვან ხალხის მშვიდობიანი ცხოვრება, რათა ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობა მუდამ იყოს სათანადო დონეზე.

ამხანაგებო!

ჩვენ, ახლანდელ თაობას, გვაკისრია უდიდესი პასუხისმგებლობა — არ დავუშვათ ახალი მსოფლიო ხანძარი, ვიხსნათ სიცოცხლე პლანეტაზე.

რთული საერთაშორისო ვითარება მოითხოვს დიდ სიფხიზლეს, სიმტკიცეს, გამძლეობას. და, რა თქმა უნდა, აქტიურ მუშმედებას მსოფლიო კლიმატის გაჯანსაღებისათვის.

მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროების საქმისათვის დიდი სიკეთეა, რომ ქვეყნად არსებობს სოციალისტურ სახელმწიფოთა თანამეგობრობა, რომელიც განუხრელად იცავს საერთაშორისო ასპარეზზე მშვიდობიანი თანაარსებობის ლენინურ პრინციპს. მთელი გასული წლების მანძილზე ძალიან ცოტა ადგილია, სადაც ომი ან ომიანობა ყოფილა. ეს, ალბათ, ადამიანთა ცხოვრებაში ბედნიერებაა. ეს ბედნიერება ჩვენ ერთგულ ვართ ლენინური პრინციპისა. მთელი გასული წლების მანძილზე ძალიან ცოტა ადგილია, სადაც ომი ან ომიანობა ყოფილა. ეს, ალბათ, ადამიანთა ცხოვრებაში ბედნიერებაა. ეს ბედნიერება ჩვენ ერთგულ ვართ ლენინური პრინციპისა. ეს ბედნიერებაა, ეს ბედნიერებაა, ეს ბედნიერებაა.

სსრ კავშირის
თავდაცვის მინისტრის

ბრძანება

1985 წლის 23 თებერვალი № 42 ქ. მოსკოვი

ამხანაგო მატროსებო, სერჟანტებო და ზემდებარენო!

ამხანაგო პრაპორშჩიკებო და მიჩანებო!

ამხანაგო ოფიცრებო, გენერლებო და ადმირალებო!

ამხანაგო საბჭოთა შეიარაღებული ძალების ვეტერანებო!

დღეს საბჭოთა ხალხი ზეიმით აღნიშნავს საბჭოთა არმიისა და საბჭოთა-საზღვაო ფლოტის 67-ე წლისთავს.

ჯარისკაცები და სერჟანტები ბრძოლებში ამჟღავნებენ ერთგულებას, ვალდებულებას, ბრძოლისუნარიანობას, ორგანიზებულობას, ოსტატობას, ოფიცრებისადმი პატივისცემას, ერთიანობას, ერთმანეთისადმი ურთიერთპატივისცემას, ერთმანეთის ერთგულ დახმარებას, ერთმანეთის ერთგულ დახმარებას, ერთმანეთის ერთგულ დახმარებ

ᲓᲝᲙᲣᲛᲔᲜᲢᲣᲠᲘ ᲔᲥᲠᲐᲜᲘ ᲛᲝᲒᲕᲘᲗᲮᲠᲝᲑᲡ

ᲠᲐᲢᲐᲛ ხდება, რომ ცნობილ, საჩინო ადამიანთა ბიოგრაფიასა თუ მოგონებათა წიგნებს უმალ იტაცებს მკითხველი და ისინი სულ მოკლე ხანში ბიბლიოგრაფიულ იშვიათობად იქცევიან ხოლმე? უკვე ხუთჯერ გამოიცა (და საკმაოდ შთამბეჭდავი ტირაჟითაც) მარშალ გიორგი ჟუკოვის „წიგნი „მოგონებები და ფიქრები“, ითარგმა საბჭოთა კავშირის ხალხთა და უცხოურ ენებზე. და მაინც არ შენელებულა მისადმი მკითხველს, შეიძლება ითქვას, მტერ-მოყვარის ინტერესი. ეს კი, უწინარეს ყოვლისა, განპირობებულია თავად ავტორის მიერ განვლილი დროის, ისტორიის ქარტეხილებთან დაკავშირებული ცხოვრებისეული ბედით, დიდი მხედართმთავრის სიფიქალ-ნაზრევის სიღრმითა და მნიშვნელობით. და იმითაც, რომ მარშალი იშვიათად ჩნდება წიგნის თარგზე ბიოგრაფიულ-მემოარული ლიტერატურა... კიდევ უფრო იშვიათობაა დოკუმენტური ბიოგრაფიული ფილმი ეკრანზე.

სწორედ კინობიოგრაფიის უძველეს და უკეთილშობილეს ჟანრს განეკუთვნება ახალი სრულმეტრაჟიანი დოკუმენტური სურათი „მარშალი ჟუკოვი. ბიოგრაფიის ფურცლები“, რომელიც ფაშიზმზე გამარჯვების მეორმოცე წლისთავის წინ გამოვიდა.

სურათი დოკუმენტური ფილმების ცენტრალურ სტუდიაში შექმნილს ლენინური პრემიის ლაურეატმა, კინოდრამატურგმა იგორ იცკოვმა და გამოცდილმა რეჟისორმა მარინე ბაბაკმა. რთული და იმავდროულად საამაყო ამოცანა იდგა მათ წინაშე. რთული, რამეთუ მრავალი ფაქტი და მოვლენა გიორგი ჟუკოვის ცხოვრება-მოღვაწეობისა, უკვე კარგად არის ცნობილი მკითხველ-მაყურებლისათვის და ეკრანზე მათი უბრალო მოყოლით, ალბათ, უსულგულო კინოილუსტრაციაღა თუ შეგვრჩებოდა ხელი. საამაყო კი იმიტომ, რომ ფილმის ავტორები ეძიებდნენ და აფენდნენ, პირველად ეხებოდნენ იშვიათ, ჭეშმარიტად უნიკალურ კინო და ფოტოდოკუმენტებს. ამასთან, მათ მონაზეკი ისტორიული მასალის გაიზრახისა და პუბლიცისტური გადმოცემის ის ხერხი,ა, რომლითაც ნათლად და დამარწმუნებლად დაიხატა სახე-იერი მხედართმთავრისა, რომლის წვლილსაც სამხედრო მეცნიერებაში უკვე რახანია, ვულისურით სწავლობენ სპეციალისტები ჩვენშიც და ჩვენი ქვეყნის საზღვრებს მიღმაც. და თუმცა ავტორები წინდაწინ გვაფრთხილებენ — ეს ფილმი არ არის დიდი სამამული ომის მოვლენების, მისი თუნდაც ყველაზე მნიშვნელოვანი ეტაპებისა და ბრძოლების თანამიმდევრული გადმოცემაო, მიუხედავად ამისა, ეკრანზე მოთხრობილი მხედართმთავრის ბიოგრაფიით თითქოს სულს იდგამენ, ახალ აზრსა და სიცოცხლეს იძენენ დიადი ბრძოლების ამსახველი ქრონიკალური კინოკადრები.

მხედართმთავრის კინობიოგრაფია

არცთუ ბევრი შემონახულა ვიზუალური მასალა, რომელზეც ალბეჭდილია ომისდროინდელი მარშალ ჟუკოვის ცოცხალი ხატი. მიზეზი კი მარტო ის არ არის — უყვარდა თუ არა მას გადაღება. ომის კანონების კვალობაზე, სასტავად იყო გასაიდუმლოებული უმაღლესი მთავარსარდლის მოადგილის ჩასვლა ფრონტის ამა თუ იმ უბანზე, რამეთუ სწორედ იქ ხდებოდა ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენები... თუმცაღა, ისტორიასაც აქვს თავისი კანონები — ჭეშმარიტ საქმეთა შემოქმედი უკვალოდ არ გადაგეგება. და აი, ამ ფილმში პირველად ქვეყნდება მთელი სერია უნიკალური ფოტოსურათებისა, რომლებიც, როგორც მოყვარულს, ომის ოთხი წლის განმავლობაში და ომიდან ერთ გადაუღია პირადად ჟუკოვის საგანგებო დავალებათა შემსრულებელ ოფიცერს, დღეს კი მარშალ ნ. ბედოვს... ასევე იშვიათი და ძვირფასი დოკუმენტია გიორგი ჟუკოვის მონათხრობის სინქროსული კინოჩანაწერი, რომელიც 1967 წელს შესრულდა მწერალ კონსტანტინე სიმონოვის გამჭრახობითა და შორსმჭვრეტელობით. იმხანად რეჟისორი ვასილ ორდინსკი ფილმს იღებდა მოსკოვის დაცვაზე. „თუ შენთვის ძვირფასია სახლი შენი“ — ეწოდება საბჭოური კინოდოკუმენტალისტიკის ამ ერთ-ერთ სულეთლო ნიმუშს. სწორედ კ. სიმონოვის თაოსნობით და დაჟინებით ფილმის გადაღმეები ჯეფფი მოსკოვის მახლობლად აგარაკზე ეწვია ომგადახდილ მარშალს, ჩაიწერა მისი ცოცხალი ნაამბობი მრისხანე 1941-ის შემოდგომისა და ზამთრის დრამატულ და გმირულ მოვლენებზე. მაშინ იმ ფილმში მხოლოდ მცირე ნაწილი შეეფინა ჟუკოვისეული საოცრად ნათელი და სახიერი მოგონებებისა. მაგრამ სამომავლოდ დარჩა ფასდაუდებელი სინქრონული კადრები, რომლებიც ახლებურად, ორგანულად ჩაიწერა მხედართმთავრის კინობიოგრაფიაში.

ფილმი დაყოფილია შვიდ თავად. თითოეული წარმოგვიდგება გიორგი ჟუკოვის ჯარისკაცური ცხოვრებისა და მოღვაწეობის სახელოვან ფურცლად. ეს არის ხალხნინ-გოლზე გადახდილი ბრძოლები, რომელთა მხედრულ და ზნეობრივ გამოცდილებაში სათავეს იღებდა მარშალ ჟუკოვის მხედართმთავრული ხელწერა; ეს არის დრამატიზმით აღსავსე ბრძოლები მოსკოვისათვის, რომელთა გამო კ. სიმონოვთან და ვ. ორდინსკისთან ინტერვიუში ფიქრობრივი ამბობს: „დღემდე მახსოვს ამ შერკინების თვით უმცირესი დეტალებიც კი. მართალია, მანამდე გადავიხადე ლენინგრადისთვის ბრძოლა, ესეც დაუვიწყარი საქმეა, მაგრამ მოსკოვი — მაინც ყველაზე მძიმე განსაცდელი იყო...“ ეს არის სტალინგრადთან ფაშისტური ჯარების ალყაში მოქცევის ორგანგრილი სითამამით განხორციელებული სტრატეგიული ჩანაფიქრი, საოცარი სიზუსტით განკვრეტილი და შესრულებული ოპერაციები „ურსის რკალსა და ბელორუსიაში; ბერლინისათვის ბრძოლები... და ოფლოს, — გამარჯვების პარადი. მავზოლეუმთან ძირს იყრება დამბინალი ფაშისტური შენადარტები. კრემლის მაცხოვრის კარიბჭიდან გამოდის თეთრ ბედაურსე ამხედრებული მარშალი ჟუკოვი. და ამ დროს ჩაგვესმის მთხრობელის მიერ კადრსმიღმა ნათქვამი: „იმ წელს, — გამარჯვების წელს, — იგი ორმოცდაათისაც კი არ იყო“...

ფილმში მთხრობლად შემოდის მხეიელ ულიანოვი — ლენინური პრემიის ლაურეატი, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი, რომლის სახელთანაც, უკვე კარგა ხანია, დაკავშირებულია მხატვრულ კინოში შექმნილი მარშალ ჟუკოვის ეკრანული სახე. მაშინ, ბევრი, ვინც პირადად იცნობდა გიორგი კონსტანტინეს ძეს, ერთხმად აღნიშნავდა კინოპოპეა „გმირთავისუფლებასა“ და ფილმ „ბლოკადაში“ მიღწეულ საოცარ შინაგან მსგავსებას მხატვრულ სახე-იერსა და მის ცხოვრებისეულ პროტოტიპს შორის... დიდი, ზმირად — ბედაწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება ეკრანზე წამყვანს. მეტადრე კი — ცნობილ პიროვნებაზე შექმნილ ბიოგრაფიულ ფილმში. ორანაკლად მნიშვნელოვანია მომენტი, ისიც, თუ რა გარემოებაში ჩააყენებენ მთხრობელს სურათის გადამღებნი. და აი, მიხეილ ულიანოვი თხრობას იწყებს თანამედროვე ბერლინიდან. იგი დგას რაიხსტაგის წინ, რომლის კედლებზეც თასმითაა სხვა გვარ-სახელთან ერთად დარჩა წარწერაც — „ჟუკოვი“. მერე იგი შეგვესტყევება უმაღლესი მთავარსარდლის — ოსების სტალინის კაბინეტიან, სადაც ომის წლებში ალა ერთ კინოოპერატორს ფეხი არ დაუდგამს და ამდენად აქ გადალეგნილი ერთი კინოკადრიც არ მოიძებნება. შემდეგ მთხრობელს ეხედავთ მოსკოვის შემოგარეწინ — ყოფილი ფიცხელი ბრძოლების ადგილებში, ეხვეფენთ კარლსპორსტში, სადაც ჟუკოვმა მიიღო ფაშისტური რაიხის უსიტყვო კაპიტულაცია... თვითმხილველის დამჯერებლობით გვაცნობს იგი მეორე მსოფლიო ომის უმძიმეს სტრატეგიულ ოპერაციებს, ფიქრისეული ღრმა განსჯით წარმოგვიდგენს ფაშიზმთან სამკვდროსასიცოცხლო ბრძოლების დრამატულ კოლიზიებს...

ასე — მთხრობლის მიერ კონკრეტული ისტორიული ადგილებიდან ნაამბობი, თავად მარშალ გიორგი ჟუკოვის მოგონებებით, უნიკალური კინოკადრებით და ფოტოსურათებით იქმნება ჭეშმარიტი კინობიოგრაფია მხედართმთავრისა, და მაინც ფილმი ღირსეულად ვერ ვიდოდა, თანაში მიღწეული რომ არ იყოს ის ყველაზე სუფეთესო, რაც იშვიათად თუ ხელეწიფებთ ხოლმე ბიოგრაფიულ სურათების გადამღებთ: ავტორებმა შეძლეს თავადვე ამრული პიროვნული განუმეორებლობის, მისი ნამოღვაწარის მასშტაბურობის, ადამიანური თავსებურების ეკრანზე გამოხატვა ე. ბახსნა. ამასთან „მარშალი ჟუკოვი. ბიოგრაფიის ფურცლები“ კიდევ ერთი მეტყველი მაგალითია, თუ რაოდენ კეთილშობილური და ფრთშვნელოვანი ჟანრია დოკუმენტური ბიოგრაფიული ფილმი. და იმასაც შეგვახსენებს, რომ გამოჩენილ ადამიანთა ცხოვრებისა და მოღვაწეობის ამსახველი შემატყინური კინოკადრების ყოველთვის საფური, გადაუდებელი, სადღეისო საზოგადოა.

ფილმზე საუბარი კი დავასრულოთ თავად გიორგი ჟუკოვის სიტყვებით: „ყოველთვის ვგრძნობდი, რომ მარად ვალში ვარ მათ წინაშე. ეს კი, თუ კაცის სიცოცხლის აზრს დავუფიქრდებით, ყველზე მთავარია. ჩემი ბედ-იღბალი მხოლოდ მეცოე მაგალითია საბჭოთა ხალხის საერთო სვე-ბედისა“.

ᲝᲗᲐᲠ ᲡᲝᲤᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘ,
ᲑᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲚᲕᲐᲬᲔ.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ: ᲤᲘᲚᲛᲘᲡ ᲙᲐᲓᲠᲘ — „Გ. Კ. ᲟᲣᲙᲝᲕᲘ ᲑᲔᲠᲚᲘᲜᲘᲡ ᲝᲞᲔᲠᲐᲪᲘᲘᲡ ᲬᲘᲜ. 1945 ᲬᲚᲘᲡ ᲐᲞᲠᲘᲚᲘ.

ᲙᲐᲓᲠᲘᲡᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ.

სატურნირო ᲝᲠᲑᲘᲢᲐ

ᲑᲘᲐᲗᲚᲝᲜᲘ. შეეიკრიბის ქალაქ ეგმი დაწყებულ მსოფლიო ჩემპიონატზე საუცხოოდ იასპარეზა ტარტუელმა სპორტსმენმა ქალმა კაია პარვემ. მან 10-კილომეტრიან დისტანციაზე ყველას აჯობა და მსოფლიოში უძლიერესის წოდება მოიპოვა. მეორე ადგილზე გამოვიდა ნორვეგიელი სანა გრენლიდი, მესამეზე — შვედი ეგი კორპელა. აქვე მიმდინარე იუნიორთა მსოფლიო ჩემპიონატზე საბჭოთა ბიათლონისტმა ვადიმ ოვჩინნიკოვმა 15 კმ დისტანციაზე მესამე სპარიზო ადგილი დაიკავა (4.55,96). ამ სახეობებში ვაჟთა შორის შესაბამისად პირველი ადგილი მოიპოვეს მოსკოველებმა ა. ბაზანოვმა (3.57,10) და ეკონის წარმომადგენელმა ვ. იაროშჩუკმა (4.27,03). გთავაზობთ საქართველოს სპორტსმენთა რამდენიმე შედეგს: 100 მეტრზე თავისუფალი სტილით ეცურავი ი. გეროსანიძეს მეზუთე იყო (58,98), 200 მეტრზე ბატერფლაიით ცურავდი ი. იაკოვლევი მერვე ადგილზე გამოვიდა (2.06,38), ხოლო 4X200 მეტრზე თავისუფალი სტილით ცურავნი ვაჟთა გუნდების ესტაფეტაში საქართველოს ნაკრებმა მეშვიდე ადგილი დაიკავა (7.53,47).

ᲤᲘᲚᲐᲓᲔᲚᲤᲘᲐ. ფლორენციაში სსრ კავშირის ნაკრებმა ამხანაგური მატჩი გამართა იტალიის ახალგაზრდულ ნაკრებთან (დაკომპლექტებული იყო 21 წლამდე ასაკის ფეხბურთელებით). შეხვედრა მოიგეს საბჭოთა სპორტსმენებმა ანგარიშით 2:0. ბურთები გაიტანეს ალეინიკოვმა და გავრილოვმა. სსრ კავშირის ნაკრებმა ასეთი შემადგენლობით ითამაშა: დასაეკი, ლარიოზოვი, ბოროვსკი, ბალტაჩა, დემიანენკო, ალეინიკოვი, ზიგმანტოვიჩი, პრობასოვი (შავლო), ლეტოფეჩენკო, გავრილოვი (გოცმანოვი), სტუკაშოვი (დმიტრიეევი).

ᲒᲐᲓᲠᲐᲪᲘᲘ. ანგოლის დედაქალაქ ლუანდაში მიმდინარე საერთაშორისო შეჯიბრების 13 ტურის შემდეგ 11,5-11,5 ქულით ლიდერობენ თბილისელი მოჭადრაკეები ნონა გაფრინდაშვილი და ელეზბარ უბილავა. მათ ნახევარი ქულით ჩამორჩენა იუგოსლავიის წარმომადგენელი დიზდარევიჩი. შეჯიბრების დამთავრებამდე დარჩა ორი ტური.

Ა. Დ. ᲛᲒᲔᲚᲐᲫᲔ

გარდაიცვალა ბათუმის ილია ჭავჭავაძის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის მსახიობი, საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი, 1943 წლიდან სკკპ წევრი, ომისა და შრომის ვეტერანი, რესპუბლიკური მნიშვნელობის პერსონალური პენსიონერი აკაკი დიომიდეს ძე მგელაძე.

ა. მგელაძე დაიბადა 1912 წელს ჩოხატაურის რაიონის სოფელ ზოლეთში. შრომითი საქმიანობა დაიწყო 1929 — მუშაობდა ჩაქვის საბჭოთა მეურნეობაში, ბათუმის ნავთობგადამამუშავებელ ქარხანაში. 1936 წელს დაამთავრა ბათუმის მუშაობა და მუშაობა დაიწყო ხულის რაიონის სოფელ ქედლებში დაწყებითი სკოლის გამგე-მასწავლებლად. ხულის რაიონის სახალხო თეატრის სცენაზე დაიწყო მან თავისი შემოქმედებითი გზა. 1937 წლიდან ა. მგელაძე ბათუმის ი. ჭავჭავაძის სახელობის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში მუშაობს მსახიობად.

პროფესიულ სცენაზე მოღვაწეობის 48 წლის მანძილზე ა. მგელაძემ ორასამდე სცენური სახე შექმნა, რომელთაგან განსაკუთრებით უნდა გამოვყოთ: მაცნე („სოფოკლეს „ოიდიპუს მეფე“), მეროვი (ა. ოსტროვსკის „უღანაშაულო დამნაშავენი“), გიგოლა (ა. ყაზბეგის „მამის კვლელი“), გოჩა (ა. ყაზბეგის „ხევისბერი გოჩა“), მაზრის უფროსი (ვ. დადიანის „გუშინდელი“), ხრამოვი (ვ. გორკის „ვასა ჟელეზნოვა“) და სხვ.

ა. მგელაძის აქტიორული ხელოვნება გამოირჩეოდა მრავალფეროვნებით. იგი თანაბარი სიძლიერით ასახიერებდა როგორც დრამატულ, ასევე კომედიური ხასიათის როლებს.

1948 წელს ა. მგელაძეს მიენიჭა საქართველოს სსრ დამსახურებული არტისტის, ხოლო 1957 წელს — საქართველოს სსრ სახალხო არტისტის საპატიო წოდებანი.

ა. მგელაძე 1951-1953 წლებში იყო ბათუმის სახელმწიფო თეატრის დირექტორი. 1941-45 წლებში მონაწილეობდა დიდ სამამულო ომში. დაჯილდოებული იყო ორდენით და მედლებით.

ქართული თეატრალური ხელოვნების გამოჩაკლა შესანიშნავი მსახიობი, ენერგიული, შრომისმოყვარე ადამიანი, რომლის ნათელი სახე მარად დარჩება მისი ნიჭის თაყვანისმცემელთა ხსოვნაში.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ; ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲐ; ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲡᲡᲠ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ; ᲑᲐᲗᲣᲛᲘᲡ Ი. ᲭᲐᲕᲭᲐᲕᲐᲫᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲓᲠᲐᲛᲐᲢᲣᲚᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ.

რედაქტორი
Გ. ᲑᲔᲓᲘᲜᲘᲨᲕᲘᲚᲘ.

საქართველოს სსრ კავშირგაბმულობის სამინისტრო ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა
ᲕᲔᲠᲐ ᲗᲝᲕᲒᲝᲠᲪᲔᲚᲘ ᲐᲡᲣᲚᲘ ᲤᲝᲓᲝᲠᲩᲘᲜᲝᲕᲐ
და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ᲡᲘᲠᲘᲐ

„ᲔᲤᲮᲘᲡᲢᲧᲐᲝᲡᲐᲜᲘ“ ᲐᲠᲐᲑᲣᲚ ᲔᲜᲐᲖᲔ

ᲓᲐᲛᲐᲡᲙᲝ. სირიელ წიგნის მოყვარულთა დიდი ინტერესი გამოიწვია წიგნის მაღაზიების დახლებზე დიდი ქართველი პოეტის შოთა რუსთაველის პოემის „ეფიფხისტყაოსნის“ გამოჩენამ. პოემა არაბულად თარგმნა ნაზარ მაჭილიმ.

მსოფლიო ლიტერატურის უდიდესი ნაწარმოები აკვიდრებს ჰუმანისტურ იდეებს, აცხადებს, რომ კეთილი სძლევს ბოროტს, სამართლიანობა — ძალადობასა და ჩაგვრას, წერს გაზეთ „ს.ს.-სურას“ ფეოტალებზე ლიტერატურული კრიტიკოსი ატიფ ჰბუ ჯამრა. ფიქრ შეა საუკუნეების ლიტერატურული შემოქმედების ეს ეგალო თარგმნილია მსოფლიოს მრავალ ენაზე, მათ შორის არაბულზეც.

ჩვენ გადავეშალეთ ახალი დიდმნიშვნელოვანი ფურცელი სირიელი და საბჭოთა ხალხების კულტურულ თანამშრომლობაში — ასე შეიფასა არაბულ ენაზე პოემის გამოქვეყნება დამასკოს უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის დეკანმა სულეიმან ზეიდიამ. სირიელი მეცნიერები, განაცხადა მან საკუთარის კორესპონდენტთან საუბარში, გიეცნობიან დიდი ქართველი პოეტის ნაწარმოებს, რომელმაც წინასწარ განჭვრიტა აფორძინების ეპოქის ჰუმანისტური იდეები. უდავოა, რომ სირიელ წიგნის მოყვარულებს მოეწონებთ ეს ნაწარმოები. პოემა დაამშვენებს მათს წიგნის თაროებს.

„ეფიფხისტყაოსანს“ მიიღებენ აგრეთვე ქვეყნის უნივერსიტეტებისა და ინსტიტუტების ბიბლიოთეკები. პოემის შესწავლა შეავა სასწავლო პროგრამაში, აღნიშნა ს. ზეიდიამ.

ᲐᲕᲦᲐᲜᲔᲗᲘ

ᲛᲝᲡᲙᲠᲔᲚᲘ ᲑᲐᲜᲓᲐ

ᲥᲐᲑᲣᲚᲘ. ᲑᲐᲰᲠᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲐᲖᲠᲝᲑᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲗ, ᲐᲕᲦᲐᲜᲔᲗᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲠᲝᲑᲘᲡᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲐᲛ ᲓᲦᲔᲑᲘᲡ ᲢᲔᲠᲠᲝᲠᲘᲡᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲠᲘᲡ ᲑᲐᲜᲓᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲤᲘᲚᲐᲠᲛᲝᲜᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘᲡ ᲓᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲢᲘᲡᲢᲘ ᲛᲘᲠᲖᲐ ᲑᲐᲜᲓᲐᲡ ᲛᲘᲡᲐᲮᲔᲚᲘᲗ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘ ᲛᲘᲛᲦᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲓᲐ ᲑᲐᲠᲔᲚᲝᲜᲐᲨᲘ.

ᲑᲐᲠᲔᲚᲝᲜᲐ, 1945 ᲬᲚᲘᲡ 9 ᲛᲐᲠᲢᲘ.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ: ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲛᲘᲓᲠᲘᲗ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗᲘ ᲒᲐᲜᲗᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲞᲘᲠᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲣᲠᲘ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲠᲔᲒᲘᲝᲜᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲘᲡ ᲛᲔᲗᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲠᲖᲐ ᲑᲐᲜᲓᲐᲡ ᲛᲘᲡᲐᲮᲔᲚᲘᲗ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘᲡ ᲓᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲢᲘᲡᲢᲘ ᲛᲘᲠᲖᲐ ᲑᲐᲜᲓᲐᲡ ᲛᲘᲡᲐᲮᲔᲚᲘᲗ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲓᲐ ᲑᲐᲠᲔᲚᲝᲜᲐᲨᲘ.

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲘᲡ

ᲤᲐᲥᲢᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲝᲕᲚᲔᲜᲔᲑᲘ

22 ᲗᲔᲑᲔᲠᲕᲐᲚᲘ ● ᲡᲐᲙᲓᲔᲡᲘ ᲘᲣᲬᲧᲘᲓᲐ

ᲐᲮᲚᲝ ᲐᲦᲛᲝᲡᲐᲕᲚᲔᲗᲘ

ᲐᲒᲠᲔᲡᲝᲠᲗᲐ ᲗᲐᲠᲔᲨᲘᲡ ᲐᲦᲡᲐᲙᲕᲔᲗᲐᲓ

ᲑᲔᲘᲠᲣᲗᲘ. როგორც ბეირუთის რადიო იუწყება, ლიბანის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ ინსტრუქცია მისცა თავის წარმომადგენელს გაეთანაანებულ ერების ორგანიზაციაში საჩივრით მიმართოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს ისრაელის მიერ ლიბანის ოკუპირებულ რაიონებში ტერორიზმი და რეპრესიების კამპანიის გამო. ლიბანი, ნათქვამია დოკუმენტში, იტოვებს უფლებას მოითხოვოს გაეთანაებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს მოწვევა ისრაელის მოქმედების განსახილველად.

როგორც ცნობილია, ბოლო დღეებში ისრაელმა აგრესორებმა საგრძნობლად გაალიერეს რეპრესიები ლიბანის ოკუპირებულ რაიონებში. მშვიდობიან მოსახლეობაში არის მსხვრეული, ეწყობა მასობრივი დაპატიმრებანი.

ᲓᲐᲛᲐᲡᲙᲝ. სირიის პრეზიდენტმა ჰაფეზ ასადმა მიიღო ლიბანის დეპუტატთა პალატის (პარლამენტის) დელეგაცია პალატის თავმჯდომარის ჰუსეინ ალ-ჰუსეინის მეთაურობით, რომელიც აქ ვიზიტად იმყოფება.

ჰაფეზ ასადმა ლიბანელ ხალხს მიულოცა ისრაელი ოკუპანტებისგან ქალაქ სიდონის რაიონის განთავისუფლება.

სირია კვლავაც მტკიცედ დაუჭერს მხარს მოძმე ლიბანს, საკირო დახმარებას გაუწევს ყოველი ტერიტორიის მთლიანად განთავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის გამტკიცებისათვის ბრძოლაში, განაცხადა სირიის პრეზიდენტმა. მან გამოთქვა რწმენა, რომ ლიბანელი ხალხი შეძლებს ოღადგინოს ეროვნული ერთიანობა, წარმატებით გადალახოს არსებული სიძნელეები ქვეყნის მეულ ტერიტორიაზე უშიშროების უზრუნველყოფის საქმეში.

ᲓᲦᲔᲘᲗᲘ ᲓᲦᲔ მწვავდება ვიეთნამის ისრაელის მიერ დაპყრობილ ტერიტორიებზე, რომელთა მოსახლეობა მოითხოვს ბოლო მოეღოს სონისტთა თვითნებობას და გაათავისუფლონ არაბული მიწა-წყალი. კომენდანტის საათი შემოიღეს ქალაქ ელ-ბირაში, პალესტინელ ლტოფლელთა ალ-ამრისა და ალ-ფუჯეიშის ბანაკებში მდებარე ორდანის დასავლეთ ნაპირზე, აგრეთვე მთელ რიგ დასახლებულ პუნქტებში.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ: ისრაელი პატრული ალ-ფუჯეიშის ბანაკის ქუჩებში.
ᲐᲞ-ᲡᲐᲙᲓᲔᲡᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ.

ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲐ

ᲰᲔᲜᲢᲐᲒᲝᲜᲘᲡ ᲞᲐᲠᲜᲐᲮᲘᲗ

ᲢᲝᲙᲘᲝ. პრემიერ-მინისტრ ნაკასონეს კაბინეტმა მიიღო გადაწყვეტილება ეროვნული თავდაცვის სამმართველოს გამოუყოს ომიანობიდგომ პერიოდში რეკორდული თანხა 3,14 ტრილიონი იენი. ეს თითქმის 7 პროცენტით აღემატება მიმდინარე წლის მაჩვენებელს. ამრიგად, იაპონია ამერიკის შეერთებული შტატების მოკავშირეთა შორის პირველ ადგილზე გამოვიდა სამხედრო ბიუჯეტის ზრდის ტემპის მიხედვით და ძალიერად მიუახლოვდა 1976 წელს მისთვის ოფიციალურად დადგენილ ზღვარს მთლიანი ეროვნული პროდუქტის 1 პროცენტის ოდენობით.

მიუხედავად ამისა, ვაშინგტონი წინასწინდებურად უსაყვედურებს იაპონიის მმართველ წრეებს, რომ „არასაკმარისად მოქმედებენ“ „თავისუფალი სამყაროს“ ინტერესების დასაცავად. შეერთებული შტატები ყოველ ღონეს ხმარობს, რათა მორეულლმოსავლელ მოკავშირეს მონაწილეობა მიიღებინოს თავის აგრესიულ გეგმებში არა მარტო ზღვაზე, არამედ კოსმოსში. პრესის ცნობით, პენტაგონის შეფმა ჯონ ბერგერმა უკვე რამდენჯერმე მოიწოდა იაპონიის ხელი შეეწყოს პრეზიდენტ რეგანის მიერ გამოცხადებული „კოსმოსური ომების“ სტრატეგიის განხორციელებას, რომელსაც ხელს ეშლიბა ეს ეტაპი ეროვნული ეკონომიკის უმაღლეს. იგი განსაკუთრებით აღნიშნავდა შეეწყნარებლად გაზრდილ საბიუჯეტო დეფიციტს, რომელიც, როგორც ცნობილია, გამაღელვებელ ზომებს ითხოვს. ბერგერი ამ საკითხზე ამბობს: „ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია ამ ეტაპებს შორის, ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია, ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია, ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია“.

ᲕᲘᲜ ᲕᲘᲜ ᲐᲠᲘᲡ

ᲐᲮᲚᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲕᲜᲐ ᲗᲔᲗᲠᲘ ᲡᲐᲮᲚᲨᲘ

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘ. თეთრმა სახლმა გამოაცხადა, რომ პრეზიდენტთან არსებული ეკონომიკური საბჭოს მეთაურად დანიშნა ᲑᲔᲠᲜᲐᲠᲓ ᲚᲘᲜᲜᲘ. ეს უკვე საბჭოს მესამე მეთაური. რეგანის ადმინისტრაციის მმართველობის ოთხ წელზე ცოტა მეტი ხნის განმავლობაში. ორი წინამორბედი აიძულეს გადამდგარიყვნენ „თავიანთი სურვილით“, ვინაიდან არ ეთანხმებოდნენ პრეზიდენტის საფინანსო-ეკონომიკურ პოლიტიკას.

მ. ფელდსტაინი, ბ. სპრინკელთა უშუალო წინამორბედი, აშკარად აფრთხილებდა მეტად სერიოზული შედეგების გამო, რომლებსაც ეს პოლიტიკა ეროვნულ ეკონომიკას უქადდა. იგი განსაკუთრებით ალინიშნავდა შეუწყნარებლად გაზრდილ საბიუჯეტო დეფიციტს, რომელიც, როგორც ცნობილია, გამაღელვებელ ზომებს ითხოვს. ბერგერ ამ საკითხზე ამბობს: „ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია, ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია, ეს ეტაპი ალბათ ერთ-ერთ ეტაპია“.

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘᲡ ᲦᲕᲐᲠᲫᲚᲘᲐᲜᲘ ᲛᲝᲜᲐᲭᲝᲠᲘ

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘ. რეიგანის ადმინისტრაცია მიმართავს ᲫᲚᲐᲠᲐ სიცრუესა და ფაქტების დამახინჯებას იმ მიზნით, რომ გაამართლოს „კოსმოსური ომების“ თავისი ავანტიურისტული პროგრამა — „კოსმოსური სიერცის მილიტარიზაცია“ ილ საბაბით, თითქოსდა იძულებულნი იყოს განაბარიელეს ეს ღონისძიება „სსრ კავშირის სამხედრო მზადების“ პირობებში.

ამ კამპანიის ფარგლებში თეთრმა სახლმა კონგრესში გაგზავნა ადმინისტრაციის ერთბაშად სამი მაღალი თანამდებობის წარმომადგენელი — თავდაცვის მინისტრის თანაშემწე რ. პერლი, შეიარაღებისადმი კონტროლისა და განიარაღების საგანგებოს დირექტორი კ. ედელანი და სახელმწიფო დეპარტამენტის სამხედრო-პოლიტიკურ საქმეთა ბიუროს დირექტორი ჯ. ჩენინი. სენატის კომისიაში შეიარაღებულ ძალების საქმეთა გამო გამართულ მოსმენებზე გამოსულნისა ისინი ამტკიცებდნენ, თითქოს „შეთანხმებათა შესრულების დარღვი საბჭოთა კავშირის ნამსახურობის ნუსხა სერიოზული პრობლემა იყოს“. ამკარაა ბინძური ინსინუაციების მიზან